

РЕШЕНИЕ

№ 6471

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8650** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) С., чрез процесуалния представител юрк.Р., срещу Решение от 16.07.2021 г., постановено по НАХД № 14504 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 7-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 481014-F488684/28.11.2019г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“-С. в ЦУ на НАП, с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК] на осн. чл. 185, ал. 1 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

В жалбата се твърди, че решението на въззивния съд е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Счита, че е налице безспорно извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. Моли се съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди изцяло НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Р., която поддържа касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение за двете

инстанции.

Ответникът - [фирма] редовно уведомен, чрез адв. Л. оспорва жалбата. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира разноски, за които представя списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, II касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първостепенния съд, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено от компетентен съд и по отношение на акт – наказателно постановление, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства районният съд е възприел следната фактическа обстановка: На 20.05.2019 г. в 14:17 часа инспектори по приходите в ЦУ на НАП, в лицето на свидетелите Т. К. и М. В., извършили проверка на търговски обект – аптека „Н.“, находящ се в [населено място], [улица]. По време на проверката на касата в обекта била св. Д. П. – магистър фармацевт. Св. Т. К. извършил контролна покупка на 1 бр. кутия „П.“ 500 мг., на стойност 1,00 лев, за което дал монета от 2,00 лева. Св. П. приела сумата и продала на св. К. поискания продукт – 1 бр. кутия „П.“ 500 мг. Отпечатан бил фискален бон № 0173834 от 20.05.2019г. в 13.26 часа, на който фигурирали три артикула: Е. 20, на стойност 15,80 лева, Г., на стойност 38,14 лева и П. таб на стойност 1,00 лева – обща сума 54,94 лева. При издаване на фискалния бон се наложило смяна на лентата във фискалното устройство (ФУ). Предходният фискален бон с № 017833 бил издаден на 20.05.2019г. в 13.00 часа. След посочената контролна покупка, св. К. се легитимирал, като със своя колега установили, че в обекта било монтирано и в експлоатация ФУ модел „DATECS DP-55 KL” с ИН на ФУ DT349715 и ФП № 02661260, регистрирано в НАП с потвърждение № 3737101/04.07.2016г.

Проверяващите установили също, че часовникът на ФУ бил с 52 минути назад във времето в момента на проверката. За резултатите от проверката свидетелите К. и В. изготвили на място Протокол за извършена проверка № 0395509/20.05.2019г., в които описали обстоятелствата около контролната покупка на 1 бр.кутия „П.“, издадения фискален бон от 13.26 часа и изоставането часовника на ФУ с 52 минути.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че е допуснато съществено нарушение на материалния закон и не е налице извършеното нарушение. Наред с това е посочил, че описаната фактическата обстановка в АУАН и НП противоречи на тези, посочена в протокола за извършена проверка, потвърдена и от св. К..

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя правните изводи на районния съд.

Съответен на закона е и извода на въззивната инстанция, че нарушението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС не е безспорно доказано. Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства предвижда, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка. Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от същата Наредба задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод, а в ал. 3 на чл. 25 е предвидено, че фискалната касова бележка в случаите по ал. 1 се издава при извършване на плащането като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка.

Според чл. 186, ал. 1, б. “а” ЗДДС, на лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв.

Действително твърденията за осъществено нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС при осъществена контролна покупка на „Парацетамол“ се явяват недоказани. Налице е противоречие между твърдените в атакуваното НП и в АУАН обстоятелства и обективно случилите се, във връзка с продукта, обект на контролна покупка.

Наред с това, по делото е представен неоспорен фискален бон № 0173834 от 20.05.2019г. в 13.26 часа, в него присъстват три артикула, от които и „П.“ таб на стойност 1,00 лева – обща сума 54,94 лева. Следва да се има предвид, че съобразно установената разлика с 52 минути назад в часовника на ФУ, посочения във фискалния бон час 13.26 часа съответства на реалния час 14.18 часа, тоест, фискалния бон е издаден по повод контролната покупка в 14.17 часа. Следва да се има също предвид, че предишният фискален бон е от 13.00 часа (26 минути по-рано), поради което фискален бон № 0173834 от 20.05.2019г. очевидно включва в себе си и продукта, обект на контролната покупка. Обстоятелството, че процесната покупка е включен заедно с други два артикула във фискалния бон действително може добре да се обясни със смяната на лентата на ФУ.

Тук следва да бъде посочено, че тежестта на доказване в административнонаказателното производство лежи върху наказващия орган по аргумент от чл. 84 ЗАНН във вр. с чл. 103, ал. 1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП органът се основава на констатациите в АУАН и последните в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното - чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. Това не е така обаче в съдебното производство, тъй като тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да изясни фактическата обстановка, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение. При установената тежест на доказване, съответно - за потвърждаване на фактическите

констатации в АУАН, в производството пред СРС са приети писмени доказателства, които не могат категорично да обосноват извод за извършено нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

По тези съображения, като е отменил НП, СРС е постановил решението си при липса на релевираното касационно основание или на друго такова, за което АССГ следи служебно.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл.218, ал.2 АПК настоящата инстанция намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед своевременно направеното от ответника по касация искане за присъждане на разноски на основание чл.143, ал.3, вр.чл.228 от АПК, вр. чл.63, ал.3 ЗАНН на ответника се дължат разноски в доказани им размер на 350 лв.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.07.2021 г., постановено по НАХД № 14504 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-и състав.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК] сумата от 350 /триста и петдесет/ лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.